

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (ósma izba)

z dnia 6 lipca 2017 r.*

Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których znajduje zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazie – Dostosowanie żądań – Pismo złożone w imieniu i na rachunek zmarłego skarżącego

W sprawie C-505/16 P,

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 września 2016 r.,

Olga Stanisławiwna Janukowycz, jako spadkobierczyni Wiktora Wiktorowycza Janukowycza, zamieszkała w Doniecku (Ukraina), reprezentowana przez T. Beazleya, QC,

strona wnosząca odwołanie,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

Rada Unii Europejskiej, reprezentowana przez P. Mahnič Bruni oraz J.P. Hix'a, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana w pierwszej instancji,

Komisja Europejska, reprezentowana początkowo przez S. Bartelt oraz J. Norris-Usher, a następnie przez E. Paasivirtę i J. Norris-Usher działających w charakterze pełnomocników,

interwenient w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (ósma izba),

w składzie: M. Vilaras, prezes izby (sprawozdawca), J. Malenovský i D. Šváby, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,

sekretarz: A. Calot Escobar,

postanowiwszy, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, orzec w formie postanowienia z uzasadnieniem zgodnie z art. 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem,

wydaje następujące

* Język postępowania: angielski.

Postanowienie

- 1 W swoim odwołaniu Olga Stanisławiwna Janukowycz żąda uchylenia postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 lipca 2016 r., Janukowycz/Rada (T-347/14, zwanego dalej „zaskarżonym postanowieniem”, EU:T:2016:433) w zakresie, w jakim Sąd odrzucił jej żądanie o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/143 z dnia 29 stycznia 2015 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 24, s. 16), decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2015 r., zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 62, s. 25), rozporządzenia Rady (UE) 2015/138 z dnia 29 stycznia 2015 r., zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 24, s. 1) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/357 z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 62, s. 1), w zakresie, w jakim akty te dotyczą Wiktora Wiktorowycza Janukowycza (zwanymi dalej „spornymi aktami”).

Ramy prawne

- 2 Artykuł 1 ust. 1 i 2 decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 66, s. 26) stanowi, co następuje:

„1. Zamrożone zostają wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do lub będące w posiadaniu, dyspozycji lub pod kontrolą wymienionych w załączniku osób wskazanych jako odpowiedzialne za defraudację ukraińskich funduszy państwowych oraz osób odpowiedzialnych za naruszenia praw człowieka na Ukrainie, a także osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów z nimi powiązanych.

2. Nie udostępnia się – bezpośrednio ani pośrednio – wymienionym w załączniku osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom, ani na ich rzecz, żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych”.
- 3 W punkcie 10 załącznika do decyzji 2014/119 zatytułowanego „Wykaz osób, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1”, znajduje się nazwisko Wiktora Wiktorowycza Janukowycza, określonego jako „syn byłego prezydenta Janukowycza; członek [Werchownej Rady (rady najwyższej)]” z uzasadnieniem, zgodnie z którym chodzi o osobę, wobec której wszczęto na Ukrainie postępowanie karne, aby przeprowadzić dochodzenie w sprawie przestępstw powiązanych ze sprzeniewierzeniem ukraińskich środków publicznych i ich nielegalnym przesyłaniem poza Ukrainę..
- 4 Rozporządzenie Rady (UE) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 66, s. 1) nakłada obowiązek stosowania przedmiotowych środków ograniczających i określa szczegółowe zasady ich stosowania w sposób zasadniczo identyczny jak ta decyzja.
- 5 W punkcie 10 załącznika I tego rozporządzenia zatytułowanego „Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2” znajduje się nazwisko Wiktora Wiktorowycza Janukowycza oraz te same informacje jak te, które zostały wskazane w pkt 10 załącznika do decyzji 2014/119.

- 6 Decyzja 2014/119 została zmieniona w szczególności decyzją 2015/143 i decyzją 2015/364, a rozporządzenie nr 208/2014 zostało zmienione w szczególności rozporządzeniem 2015/138 i rozporządzeniem wykonawczym 2015/357.
- 7 Poprzez te akty środki ograniczające wobec Wiktora Wiktorowycza Janukowycza zostały przedłużone do dnia 6 czerwca 2015 r. z jednak następującym uzasadnieniem:
„Osoba, wobec której władze Ukrainy wszczęły dochodzenie w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego. Osoba powiązana z osobą wskazaną (byłym prezydentem Ukrainy Wiktorem Fedorowiczem Janukowiczem), wobec której władze Ukrainy wszczęły postępowanie karne w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego”.
- 8 Na mocy decyzji Rady (WPZiB) 2015/876 z dnia 5 czerwca 2015 r., zmieniającą decyzję 2014/119 (Dz.U. 2015, L 142, s. 30) oraz na mocy rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/869 z dnia 5 czerwca 2015 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 208/2014 (Dz.U. 2015, L 142, s. 1) nazwisko W.W. Janukowycza zostało skreślone z wykazu osób podlegających środkom ograniczającym na podstawie decyzji 2014/119 oraz rozporządzenia 208/2014.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżone postanowienie

- 9 Postępowanie przed Sądem i uzasadnienie prawne zaskarżonego postanowienia zostały przedstawione, po pierwsze, w jego pkt 17–34, a po drugie, w pkt 38–95. Dla celów niniejszego postępowania można je streścić następująco.
- 10 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 14 maja 2014 r. W.W. Janukowycz wniósł skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji 2014/119 i rozporządzenia nr 208/2014 w zakresie, w jakim akty te go dotyczą.
- 11 W dniu 20 marca 2015 r. W.W. Janukowycz zmarł.
- 12 Poprzez odrębny akt złożony w sekretariacie Sądu w dniu 8 kwietnia 2015 r. przedstawiciel W.W. Janukowycza złożył w jego imieniu pismo dostosowujące w celu uwzględnienia spornych aktów.
- 13 Jednocześnie przedstawiciel W.W. Janukowycza złożył w jego imieniu skargę, zarejestrowaną w sekretariacie Sądu pod sygnaturą T-172/15, zmierzającą do stwierdzenia nieważności tych samych aktów (zwaną dalej „drugą skargą o stwierdzenie nieważności”).
- 14 W piśmie dostosowującym, jak również w drugiej skardze o stwierdzenie nieważności przedstawiciel W.W. Janukowycza podał, że ten ostatni zmarł na krótko przed ich złożeniem. Wskazał, że na Ukrainie toczy się postępowanie w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po nim i że jest prawdopodobne, iż wdowa po W.W. Janukowyczu wstąpi w jego prawa. Wniósł zatem o zawieszenie postępowania na czas konieczny do stwierdzenia, kto nabył spadek, oraz podjęcia decyzji co do dalszego postępowania.
- 15 Decyzją z dnia 13 lipca 2015 r. prezes dziewiątej izby Sądu, na podstawie art. 69 lit. d) regulaminu postępowania przed Sądem zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie do dnia 31 października 2015 r.
- 16 Postanowieniem z dnia 16 lipca 2015 r., Janukowycz/Rada (T-172/15, niepublikowany, EU:T:2015:569), Sąd odrzucił drugą skargę o stwierdzenie nieważności jako oczywiście niedopuszczalną ze względu na to, że została wniesiona przez przedstawiciela W.W. Janukowycza po śmierci tego ostatniego.

- 17 Pismem z dnia 30 października 2015 r. przedstawiciel W.W. Janukowycza załączył do akt sprawy akt jego zgonu i wskazał, że wdowa po nim, O. Janukowycz, będąca jedyną spadkobierczynią, zamierza kontynuować postępowanie, oraz sprecyzował powody, które uzasadniają dalsze istnienie jej interesu prawnego mimo wykreślenia nazwiska W.W. Janukowycza z wykazu osób podlegających środkom ograniczającym na podstawie decyzji 2014/119 i rozporządzenia nr 208/2014.
- 18 Pismem z dnia 17 marca 2016 r. sekretariat Sądu w szczególności wezwał strony do zajęcia stanowiska wobec ewentualnych konsekwencji w odniesieniu do skargi o stwierdzenie nieważności płynących, po pierwsze, z dostosowania żądań, a po drugie, z postanowienia z dnia 16 lipca 2015 r., Janukowycz/Rada (T-172/15, niepublikowane, EU:T:2015:569). Strony odpowiedziały na to pismo w wyznaczonych terminach.
- 19 W punktach 38–75 zaskarżonego postanowienia Sąd stwierdził, opierając się na licznych wyrokach wydanych przez niego i dotyczących tych samych zagadnień prawnych jak te, które zostały podniesione w skardze o stwierdzenie nieważności, że umieszczenie nazwiska W.W. Janukowycza w tym wykazie osób podlegających środkom ograniczającym na podstawie decyzji 2014/119 i rozporządzenia nr 208/2014 zostało dokonane w sprzeczności z określonymi przez tę decyzję kryteriami umieszczania w wykazie osób objętych tymi środkami. W konsekwencji, w tym zakresie, uznał skargę za oczywiście zasadną i stwierdził nieważność decyzji 2014/119 oraz rozporządzenia nr 208/2014.
- 20 Ta część zaskarżonego postanowienia nie stanowi przedmiotu niniejszego odwołania.
- 21 W punktach 76–95 zaskarżonego postanowienia Sąd zbadał dopuszczalność żądania stwierdzenia nieważności spornych aktów, zawartego w piśmie dostosowującym złożonym w dniu 8 kwietnia 2015 r.
- 22 W punkcie 82 zaskarżonego postanowienia Sąd stwierdził, że dopuszczalność takiego pisma należy oceniać, przyjmując za punkt odniesienia sytuację w momencie jego złożenia.
- 23 W punkcie 83 tego postanowienia, stwierdzono, że przedstawiciel W.W. Janukowycza złożył w jego imieniu pismo dostosowujące żądania początkowo przedstawione w skardze wszczynającej postępowanie i że nie wynikało z akt sprawy, iż to pismo zostało złożone na rachunek skarżącej.
- 24 W punkcie 84 rzeczonego postanowienia Sąd stwierdził, że w chwili złożenia tego pisma W.W. Janukowycz już nie żył, w wyniku czego doszedł do wniosku, że pismo to powinno zostać odrzucone jako niedopuszczalne.
- 25 W punktach 85–92 tego postanowienia Sąd odrzucił różne argumenty przedstawione przez wnoszącą odwołanie.
- 26 Sąd uznał zatem, że należało odrzucić dostosowanie skargi, a tym samym skargę o stwierdzenie nieważności jako oczywiście niedopuszczalne, w zakresie, w jakim pisma te były skierowane przeciwko spornym aktom.

Żądania stron przed Trybunałem

- 27 Wnosząca odwołanie wnioskuje do Trybunału o:
- uchylenie pkt 2 i 4 sentencji zaskarżonego postanowienia;
 - uchylenie pkt 3 sentencji zaskarżonego postanowienia w zakresie, w jakim Sąd uznaje, że punkt ten wymaga od Rady Unii Europejskiej pokrycia wyłącznie kosztów postępowania poniesionych przez wnoszącą odwołanie, ale nie kosztów postępowania poniesionych przez zmarłego;

- odesłanie sprawy do Sądu w celu przeprowadzenia rozprawy i wydania wyroku albo tytułem ewentualnym:
 - stwierdzenie nieważności spornych aktów;
 - w zakresie, w jakim Trybunał uzna, że Sąd tego nie uczynił, obciążenie Rady kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie, jak i kosztami postępowania poniesionymi przez zmarłego w związku z żądaniem stwierdzenia nieważności zawartym w skardze;
 - obciążenie Rady kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie, w tym kosztami postępowania poniesionymi przez zmarłego, w związku z żądaniem stwierdzenia nieważności zawartym w piśmie dostosowującym żądania oraz
 - w każdym razie obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego.
- 28 Rada wnosi do Trybunału o:
- oddalenie odwołania;
 - obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania odwoławczego.
 - tytułem żądania ewentualnego – oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności spornych aktów.
- 29 Komisja Europejska wnosi do Trybunału o:
- odrzucenie drugiego zarzutu odwołania jako niedopuszczalnego;
 - oddalenie pozostałych zarzutów odwołania jako oczywiście bezzasadnych oraz
 - obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

- 30 Na mocy art. 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie jest w całości lub w części oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne, Trybunał może, w każdej chwili, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, odpowiednio odrzucić lub oddalić to odwołanie w całości lub w części w drodze postanowienia z uzasadnieniem.
- 31 Powyższy przepis należy zastosować w odniesieniu do niniejszego odwołania.

Argumentacja stron

- 32 W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo uznając – w pkt 84, 89 i 92 zaskarżonego postanowienia – że pismo dostosowujące było niedopuszczalne, ponieważ zostało wniesione w imieniu W.W. Janukowycza po jego śmierci, oceniając w ten sposób dopuszczalność tego pisma w odniesieniu do sytuacji w chwili jego wniesienia.
- 33 Zdaniem wnoszącej odwołanie, Sąd powinien zbadać dopuszczalność rzeczonego pisma uwzględniając całość odpowiednich okoliczności, tj. że skarga o stwierdzenie nieważności była dopuszczalna, ponieważ została wniesiona przez żyjącego W.W. Janukowycza, że ten życzył sobie, aby pismo

dostosowujące zostało wniesione, że takie pismo zostało wniesione przez i na rachunek wnoszącej odwołanie w charakterze następczyni i spadkobierczyni de facto tego ostatniego, i że w chwili gdy dopuszczalność rzeczonego pisma była zbadana, status wnoszącej odwołanie jako spadkobierczyni został potwierdzony z mocą wsteczną.

- 34 W zarzucie drugim wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd dokonał ustaleń faktycznych, których nieprawidłowość wynika z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i że przeinaczył dowody, które zostały mu przedstawione.
- 35 Wnosząca odwołanie twierdzi również, że ustalenia – zawarte w pkt 83–87 zaskarżonego postanowienia – zgodnie z którymi pismo dostosowujące nie zostało sporządzone lub złożone na jej rachunek, są pod względem merytorycznym i w sposób oczywisty nieprawidłowe i wynikają z przeinaczenia dowodów. Podkreśla, że W.W. Janukowycz zdecydował się na złożenie pisma dostosowującego i że w zastosowaniu prawa ukraińskiego dziedziczenie ustawowe przypada automatycznie wdowie zmarłego oraz jego rodzicom, pod warunkiem upływu okresu sześciu miesięcy.
- 36 Te poszczególne informacje wynikały z pkt 2 pisma dostosowującego, pisma z dnia 7 kwietnia 2015 r., które wnosząca odwołanie przekazała adwokatowi W. Janukowycza, oświadczeń złożonych przed Sądem w dniu 3 lipca 2015 r. i z pisma jej adwokata z dnia 30 października 2015 r. zawiadamiającego Sąd o wskazaniu jej jako następczyni i spadkobierczyni zmarłego oraz przedstawiającego uwagi co do utrzymania jej interesu prawnego.
- 37 Ponadto wnosząca odwołanie wskazuje, że zatwierdziła pismo dostosowujące i uznała jego wniesienie w charakterze następcy de facto W.W. Janukowycza.
- 38 W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo, traktując w ten sam sposób dopuszczalność pisma dostosowującego i dopuszczalność drugiej skargi o stwierdzenie nieważności. Uważa, że istnieje istotna merytoryczna różnica pomiędzy tymi aktami, związana z tym, że Sąd przyjął różne stanowiska w przedmiocie wniosków o zawieszenie. Okoliczność polegająca na dopuszczeniu zawieszenia postępowania po złożeniu pisma dostosowującego, podczas gdy zawieszenie nie zostało przyznane w drugiej skardze o stwierdzenie nieważności, tworzy uzasadnione oczekiwanie, ponieważ w ten sposób Sąd nie stwierdził, że pismo to było niedopuszczalne z tego względu, że zostało wniesione po śmierci W.W. Janukowycza.
- 39 Ponadto, wnosząca odwołanie stwierdza, że w chwili gdy Sąd wypowiedział się co do dopuszczalności drugiej skargi o stwierdzenie nieważności, nie była ona jeszcze ustawowo wskazanym następcą i spadkobiercą W.W. Janukowycza, choć miała ten status w chwili wydania zaskarżonego postanowienia. W związku z tym stwierdza, że w odniesieniu do pisma dostosowującego określone w TFUE warunki dopuszczalności zostały spełnione.
- 40 Stwierdza ona wreszcie, że ustalenie poczynione przez Sąd w przedmiocie niedopuszczalności pisma dostosowującego ma na celu pozbawienie jej prawa do zaskarżenia w charakterze następcy prawnego i spadkobiercy zmarłego, przy czym – w sprzeczności z orzecnictwem Trybunału – pozbawienie tego prawa nie jest uzasadnione. Zauważa ona, że rozumowanie Sądu – w pkt 87 zaskarżonego postanowienia – prowadzi do zobowiązania skarżącego do wniesienia licznych skarg, w różnych charakterach, w celach zapobiegawczych.
- 41 Rada i Komisja twierdzą, że zarzuty pierwszy i trzeci powinny zostać oddalone jako oczywiście bezzasadne, a zarzut drugi powinien zostać odrzucony jako niedopuszczalny.

Ocena Trybunału

- 42 Trzy zarzuty odwołania, które należy zbadać łącznie, dążą do zakwestionowania w istocie, po pierwsze, tożsamości osoby, w imieniu której pismo dostosowujące zostało złożone, a po drugie, daty, w której dopuszczalność tego pisma była badana.
- 43 W pierwszej kolejności, w przedmiocie tożsamości osoby, w imieniu której pismo dostosowujące zostało złożone, należy wskazać, że w pkt 83 zaskarżonego postanowienia Sąd, po przypomnieniu, że W.W. Janukowycz zmarł w dniu 20 marca 2015 r., zauważył, że jego przedstawiciel w dniu 8 kwietnia 2015 r. złożył w jego imieniu pismo dostosowujące i że nie wynika z akt sprawy, iż to pismo zostało wniesione na rachunek wnoszącej odwołanie.
- 44 Na podstawie tego stwierdzenia w pkt 84 zaskarżonego postanowienia Sąd orzekł, że rzeczony pismo powinno zostać odrzucone jako niedopuszczalne, ponieważ W.W. Janukowycz zmarł przed jego wniesieniem.
- 45 W ramach swoich argumentów streszczonych w pkt 35–37 niniejszego postanowienia wnosząca odwołanie podnosi w istocie, że w następstwie przeinaczenia pisma dostosowującego, jak również niektórych innych dokumentów w sprawie i dowodów, Sąd dokonał ustalenia wskazanego w pkt 43 niniejszego postanowienia.
- 46 Należy stwierdzić, po zapoznaniu się z pismem dostosowującym, które znajduje się w aktach sprawy w pierwszej instancji, przekazanych Trybunałowi przez Sąd zgodnie z art. 167 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, że to pismo wskazuje, iż zostało oficjalnie złożone w imieniu W.W. Janukowycza.
- 47 Wprawdzie w pkt 2 tego samego pisma zostało wskazane, że W.W. Janukowycz zmarł w dniu 20 marca 2015 r., że w momencie złożenia rzeczowego pisma trwało jeszcze ustalenie następcy prawnego, że wnosząca odwołanie oczekiwała na potwierdzenie jej praw przez organy ukraińskie oraz że przewidywała, że będzie mogła wykazać swój interes do kontynuowania sprawy po wskazaniu jej jako spadkobiercy ustawowego W.W. Janukowycza.
- 48 Jednak te informacje, które skądinąd Sąd właściwie podsumował w pkt 86 zaskarżonego postanowienia, w żaden sposób nie podważają twierdzenia, zgodnie z którym pismo dostosowujące zostało złożone w imieniu W. Janukowycza, lecz je potwierdzają, ponieważ wynika z nich, że w chwili złożenia rzeczowego pisma żaden następca prawny tego ostatniego nie został jeszcze wskazany, a wnosząca odwołanie jeszcze nie wstąpiła do postępowania, ale jedynie rozważała uczynienie tego w przyszłości.
- 49 W takich okolicznościach, uznając – w pkt 25–83 zaskarżonego postanowienia – że pismo dostosowujące zostało złożone w imieniu W.W. Janukowycza oraz że nie wynika z akt sprawy, że to pismo zostało wniesione w imieniu i na rachunek wnoszącej odwołanie, Sąd nie przeinaczył treści rzeczowego pisma. Zarzuty wnoszącej odwołanie o znaczeniu przeciwnym powinny zatem zostać oddalone jako bezzasadne.
- 50 Należy zauważyć w tym względzie, że ponieważ tożsamość osoby, w imieniu której pismo dostosowujące zostało złożone, była wyraźnie wskazana w tym piśmie, nie jest zadaniem Sądu oznaczenie innej osoby jako tej, w imieniu której rzeczony pismo zostało złożone (zob. podobnie wyrok z dnia 12 listopada 2015 r., Elitaliana/Eulex Kosovo, C-439/13 P, EU:C:2015:753, pkt 74).
- 51 Sąd nie przeinaczył również innych dokumentów w sprawie i dowodów wskazanych przez wnoszącą odwołanie. W przedmiocie uwag przedstawionych przez wnoszącą odwołanie przed Sądem w dniu 3 lipca 2015 r., należy stwierdzić, że wnosząca odwołanie nie sprecyzowała, na czym dokładnie miałyby polegać ich przeinaczenie przez Sąd. W każdym razie, z pkt 86, 88 i 91 zaskarżonego postanowienia wynika, że Sąd prawidłowo je streścił, bez ich przeinaczenia. Jeśli chodzi o pismo

- wnoszącej odwołanie z dnia 7 kwietnia 2015 r. oraz pismo adwokata wnoszącej odwołanie z dnia 30 października 2015 r., również wskazane przez nią samą, wystarczy zauważyć, że Sąd nie wspomina o nich w żaden sposób w zaskarżonym postanowieniu i tym samym nie można mu zarzucić ich przeinaczenia.
- 52 W drugiej kolejności, w przedmiocie różnych argumentów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie w celu zakwestionowania stwierdzenia Sądu, zgodnie z którym sąd Unii musi odnieść się do sytuacji istniejącej w dacie złożenia pisma dostosowującego w celu dokonania oceny dopuszczalności, należy zauważyć, że w zakresie w jakim Sąd – prawidłowo i bez przeinaczenia – ustalił, że rzeczony pismo zostało złożone w imieniu W.W. Janukowycza, pismo to mogło zostać uznane za dopuszczalne jedynie, jeśli zostałyby złożone przez jego śmiercią.
- 53 Wnosząca odwołanie nie kwestionuje, że pismo dostosowujące zostało złożone w sekretariacie Sądu w terminie wskazanym w pkt 43 niniejszego postanowienia, który to termin jest późniejszy od śmierci W.W. Janukowycza. Wobec tego pismo to mogłoby zostać uznane za dopuszczalne tylko wtedy, gdyby jego dopuszczalność została oceniona w terminie wcześniejszym od jego złożenia i od śmierci W.W. Janukowycza. Tymczasem, jak Trybunał już orzekł, dopuszczalność skargi należy oceniać, przyjmując za punkt odniesienia sytuację w momencie jej złożenia (zob. podobnie wyrok z dnia 27 listopada 1984 r., *Bensider i in./Komisja*, 50/84, EU:C:1984:365, pkt 8).
- 54 Ponadto, argumentację wnoszącej odwołanie, zgodnie z którą ocena dopuszczalności pisma dostosowującego powinna być przeprowadzona w terminie późniejszym od jego złożenia, należy oddalić jako nieistotną. W rezultacie przyjmując, że taki termin może zostać uwzględniony, nie zmienia to faktu, że w terminie oceny dopuszczalności pisma dostosowującego złożonego w imieniu W. Janukowycza, ten ostatni już nie żył.
- 55 Należy dodać, że orzeczenie o niedopuszczalności pisma dostosowującego złożonego w imieniu W. Janukowycza nie miało na celu pozbawienia wnoszącej odwołania prawa do zaskarżenia w charakterze następcy prawnego i spadkobiercy zmarłego.
- 56 Jak Sąd wspomniał w pkt 87 zaskarżonego postanowienia, wnosząca odwołanie mogła być wnieść skargę – w jej własnym imieniu i na jej rachunek – o stwierdzenie nieważności spornych aktów lub wyrazić swój zamiar kontynuowania postępowania wszczętego przez jej współmałżonka, dostosowując żądania do tych aktów, tj. składając pismo dostosowujące w jej własnym imieniu i na jej rachunek.
- 57 W trzeciej kolejności, argumentację, zgodnie z którą Sąd naruszył prawo, nie uwzględniając okoliczności, że zawieszenie postępowania zostało przyznane po złożeniu pisma dostosowującego, podczas gdy nie miało to miejsca w przypadku drugiej skargi o stwierdzenie nieważności, należy oddalić jako nieistotną. W rezultacie wnosząca odwołanie nie może wyciągnąć konsekwencji z korzyści płynącej dla niej z zawieszenia postępowania w pierwszej instancji.
- 58 W czwartej kolejności, należy przypomnieć, że z utrwalonego orzecznictwa wynika, iż w przypadku oddalenia wszystkich innych zarzutów odwołania żądania stwierdzenia ewentualnej niezgodności z prawem rozstrzygnięcia Sądu w przedmiocie kosztów należy odrzucić jako niedopuszczalne na podstawie art. 58 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, który stanowi, że odwołanie nie może dotyczyć wyłącznie ustalenia wysokości kosztów postępowania lub wskazania strony je ponoszącej (wyrok z dnia 9 czerwca 2016 r., *PROAS/Komisja*, C-616/13 P, EU:C:2016:415, pkt 88, jak również postanowienie z dnia 12 stycznia 2017 r., *Europäischer Tier- und Naturschutz i Giesen/Komisja*, C-343/16 P, niepublikowany, EU:C:2017:10, pkt 24).
- 59 Ponieważ wnosząca odwołanie przegrała sprawę, argumentację podziału kosztów należy tym samym uznać za niedopuszczalną.

60 Z powyższego wynika, że niniejsze odwołanie powinno zostać oddalone w całości na podstawie art. 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem.

W przedmiocie kosztów

61 Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie jest bezzasadne, Trybunał rozstrzyga o kosztach.

62 Zgodnie z art. 138 § 1 tego regulaminu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 tego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

63 Ponieważ Rada wniosła o obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania, a ta ostatnia przegrała sprawę, należy obciążyć ją jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę.

64 Zgodnie z art. 140 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 regulaminu, Komisja pokrywa własne koszty.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) postanawia, co następuje:

- 1) **Odwołanie zostaje oddalone.**
- 2) **Olga Stanisławiwna Janukowycz pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.**
- 3) **Komisja Europejska pokrywa własne koszty.**

Podpisy